

Koho najdeme v Biotopii?

aneb s Tracey o tom, co se děje ve světě pardanů

Tracey je magisterská studentka zoologie, která se věnuje digitálnímu kreslení. Ve svém volném čase sbírá broučky, čte vědecké články a publikuje na své stránce biotopia.shy.cz komiksy a povídky ze světa smyšlené rasy pardanů.

Nejdříve musím poděkovat, že máš na své stránce tlačítko Nový čtenář: Jak začít. Ne všechny webové komiksy jsou k nově přichozím takto ohleduplné. Kolik máš vlastně čtenářů?

Velikost čtenářské komunity mohou jen hrubě odhadovat. FB stránku Biotopie sleduje kolem 110 lidí, avšak počet pravidelných čtenářů je podle mě nižší. Opravdu skalní aktivní fanoušky bych spočítala na prstech jedné ruky.

O čem je Biotopie?

Jedná se o příběh ze Zemi podobné planety Rhea, kterou obývají po dvou chodící kočkovití tvorové zvaní pardani. Před mnoha lety se jeden z měsíců planety rozpadl a téměř zničil celou jejich civilizaci. A tehdy se vrátili dávno zapomenutí šamani... Samotný příběh se odehrává několik stovek let po Zkáze. Hlavní linie (momentálně překreslovaná do komiksově podoby) líčí dobrodružství mladé šamanky Treiki, ta vedlejší se točí kolem jiného pardaního šamana. Vedle toho existují i doplňující povídky a několik encyklopedických stran vysvětlujících realie jejich světa.

Je to postapokalyptická utopie, postapokalyptická dystopie, něco mezi, nebo něco zcela jiného?

Záleží, z pohledu které postavy se na to podíváš. Pro vesničana spokojeně žijícího v klidu na farmě někde pod horami by to klidně mohla být utopie, pro jiné obyvatele planety dystopie. Takže tematicky je to něco mezi. Já osobně tomu říkám postapo sci-fi s prvky fantasy (ale klidně by to mohlo být i fantasy s prvky sci-fi). Jednoduše se mi líbí ta kombinace moderních technologií s tradičními přírodními motivy a spiritualismem.

Pro svůj příběh jsi vytvořila svět se všim všudy: s podrobnostmi o jeho solárním systému, s architekturou, s podobou pardanského písma, s originální faunou a flórou. Anebo je to naopak – že jsi pro svůj svět dodatečně vytvořila příběh?

Vím o sobě, že nejsem zrovna moc dobrý vypravěč. To je koneckonců jeden z důvodů, proč jsem opustila psanou verzi. Je pro mě snazší vymyslet svět s detaily a posléze do něj dosadit příběh, který se může opírat o již vymyšlené realie. Není lepší pocit, než když ti příběh sám začne zapadat do dříve vymyšlených realii jako puzzle.

Vymýšlení světů tě očividně baví. Vymyslela jsi před Biotopií ještě nějaký jiný?

Vždycky jsem vymýšlela jen jeden svět, který se postupně měnil. Biotopie má desetiletou historii změn, předělávání, upadávaní v zapomnění a znovunalezení. Ve verzi kolem roku 2004 se příběh odehrával na Zemi na jednom imaginárním souostroví v Pacifiku. Obývali jej dinosaurům podobní lidé, kteří vznikali mutací z normálních lidí. Z těchto dino-lidí se postupem let stali pardani.

Na svém webu vyzýváš čtenáře, aby si tvůj svět půjčili a taky v něm něco napsali. Jaké máš s Biotopií plány? Bude vždy on-line a otevřená novým autorům? Pokud bys ji chtěla jednou vydat, v jaké ideální podobě by to bylo?

Fanouškovským povídkám se vůbec nebráním, opravdu velmi by mě zajímalo, jak ten svět vidí ostatní, kteří nemají oči zalepené tím gulášem nápadů a myšlenek, co mám v hlavě. Biotopie bude vždy volně on-line k dispozici všem čtenářům. Vydání alespoň některé části (Svitku a čaje či několika kapitol hlavního příběhu) je jedním z mých snů. Nečekám, že by náklad šel do stovek či tisíců výtisků, spíše přemýšlím nad „sběratelskou“ edicí doplněnou malou encyklopedií a několika artworky pro ty, co si chtějí vychutnat online komiks na papíře a jsou ochotni zaplatit za něco, co je zdarma na internetu.

Kreslíš tak hezky, že by se to dalo s čistým svědomím prodávat, a přitom nemáš ambice se tím živit. Poděl se s námi o svou obdivuhodnou filozofii, proč si chceš kreslení udržet jen jako koníček.

Kreslení a vytváření světa Biotopie je něco, co si opravdu užívám, prostě „hobby no.1“. Živit se kreslením by znamenalo neustále skákat od rána do večera tak, jak zákazník píská. Obávám se, že v takovém stavu bych na tvorbu světa pardanů neměla čas a nejspíš ani chuť. A to ani nezmiňuji, kam by se poděla kreativita. Takže ruce pryč od zákazníků, ať mohou pardani žít svůj příběh! :)

Děkujeme za rozhovor.

pro Playbišika zpovídala Angie

ilustrace: Tracey © biotopia.shy.cz